

ACTA ASSEMBLEA COMÚ DE LLEIDA

28 de gener de 2018

Local Comú de Lleida

Aquesta assemblea se celebra com a pròrroga de l'anterior (14 de gener) en què no va donar temps a discutir els darrers punts previstos a l'ordre del dia.

1. MODIFICACIONS MARC ORGANITZATIU I APROVACIÓ DEFINITIVA

Es proposa que al final del Marc Organitzatiu els grups de comunicació interna de Telegram s'adaptin a les novetats que queden reflectides en el nou Marc Organitzatiu, sobretot:

- Enllaç: representants de les diferents organitzacions
- Plenari: el que ara és el grup d'Enllaç

S'aprova definitivament el Marc Organitzatiu amb els canvis acordats en la darrera assemblea. El podeu consultar [aquí](#)

2. 2019 I CANDIDATURA 2019

Debatem sobre l'ordre en què caldria prendre les decisions. Què cal decidir primer? Si ens presentem i després quina és la millor manera? O primer de quina manera ens hauríem de presentar i després si ens presentem?

Fem una roda d'opinions:

Ens hem de presentar, tant si anem sols com si anem en confluència.

Ens hauríem de presentar perquè tenim feina per fer encara. Però cal marcar uns principis i ser fidels, amb marge de maniobra i flexibilitat però tenint clar el què volem.

La societat espera que ens presentem, tenim coses a dir. Algunes persones tenen clar que es volen presentar a primàries.

Ens agradaria tenir força a l'ajuntament i per això, cal ajuntar-nos amb gent. Voldríem tenir rendiment de la nostra feina i que hi hagués resultats. En l'últim ple es va veure que hem de canviar les coses. Hem de buscar les estratègies per fer-ho.

Cau pel seu propi pes que el Comú d'alguna manera s'ha de presentar. Primer, hem de fer sols preparant tot el que creiem què cal posar com a condició. Hi ha condicions internes i d'altres, d'externes. La possibilitat de confluïr ho veiem negre, però es pot anar veient. En primer terme, treballar sols.

Som diversos i la força la tenim nosaltres. Si la campanya al 2015 va sortir endavant amb poques eines, amb l'experiència encara ens ha de donar més força. Hem d'apostar per ser nosaltres mateixos.

No hem de decidir si ens presentem o no sinó que hem de demanar a la gent si volen que ens presentem o no. El titular no ha de ser "El Comú decideix que es presenta". Hem de buscar els avals de la ciutadania. Estem disposats a presentar-nos, però amb el suport de la gent. En el Marc Organitzatiu hi ha uns mínims que serveix per elaborar la proposta per presentar a la ciutadania (avals, primàries, assemblea). Sobre confluència, no hem de pensar en termes de confluència sinó si volem ser més forts o si volem créixer. A partir d'aquí, hem de decidir com. Si hem d'anar a buscar a gent diversa, anar a buscar la gent que pot compartir els mínims que tenim clars. Amb la voluntat de generar un canvi de veritat.

Tenim tendència a generar-nos pors o bloquejos a "presentar-nos de qualsevol manera". Ens hem dotat d'un codi ètic, un marc organitzatiu i uns principis que fan que "de qualsevol manera" no sigui una opció. No hem fet mai res de qualsevol manera. Hem de posar en valor l'aprenentatge recollit en aquests anys. Han passat moltes coses. Ho hem de posar amb una perspectiva d'humilitat. Aquestes haurien de ser les nostres banderes: humilitat i aprenentatge.

No podem fer coses que vagin en contra del que hem decidit fins ara. Ja sabem fins on arriben els nostres consensos. Les pors es poden situar en "l'acord de candidatura". Cal acordar algo que estigui en la línia de primàries. No partim de zero, sinó del que tenim fins ara. Per canviar-ho, cal esmenar-ho i millorar-ho. Si és així, estarem d'acord. Si hi ha coses que ens fan capaços de ser més forts, més capaços, tindrem consens per assumir-ho. Amb el programa, passa el mateix. Tot el que hem fet fins ara és programa. Pot semblar que ara ho hem de reinventar tot. I no és així. El que hem defensat fins ara ho continuem defensant. L'únic element de "por" és dins del marc organitzatiu quines limitacions posem a créixer. I quines estableix el calendari per a que algú de fora pugui entrar. No ens fa por que ens canviïn o a deixar de ser, sinó quins elements poden ser un obstacle per a que persones o grups s'afegeixin.

Ens hem de presentar amb la nostra identitat. Després, cal buscar gent que ens faci més grans per poder canviar coses.

El Comú de Lleida no és l'agrupació d'electors que ara està a l'ajuntament. És l'assemblea que primer va intentar ajuntar partits i que després es va presentar com a agrupació d'electors. Si ens presentem és per canviar realitats. No és per defensar virtuts d'agrupacions d'electors. Això va de fer fora la màfia de Lleida. N'hem de ser conscients. Què hem de fer per això? Sols tenim capacitat de fer-ho? Fem-ho. Potser presentar-nos sols estem fent alguna cosa contraproductiu. Si no presentem una candidatura guanyadora, estem fent un flac favor a fer fora les màfies. No de qualsevol manera i no per qualsevol cosa. L'objectiu hauria de ser com ens ho fem per fer fora aquesta màfia. Tota la resta, està supeditat a aquest objectiu.

Hi ha una part interna, que en origen hi havia unes perspectives i un fracàs d'intent de confluències que ens va portar fins aquí. El Comú ha fet moltes aportacions diferents a la ciutat que han generat unes ganes de continuar. La part externa, el Comú ha donat unes expectatives. Independentment de la forma jurídica, hem de donar resposta a la ciutadania. Estem d'acord en què cal anar a buscar els avals de la ciutadania per presentar-nos.

No està clar que ens haguem de presentar. Hem fet molta feina amb molt poca gent. Cal mesurar les forces. Cal decidir-ho al carrer. Si hem de confluïr, hem de demanar que si algú vol confluïr amb nosaltres, que vinguin. Si no volen venir, que sigui la ciutadania que ho decideixi. L'estrès que ha generat aquesta candidatura pesa. Si el Comú es presenta amb segons quines confluències, no vull ser-hi.

El Comú m'agrada i la decisió que es prengui, serà el millor per nosaltres. Ens vam ajuntar perquè creïem que el que pensàvem era el que pensava la majoria de Lleida i faltava algú que els donés veu. Continuo pensant que és així. Treure la màfia d'aquesta ciutat és un pas necessari, però no l'objectiu. L'objectiu és que hi hagi un bon govern i fer polítiques per la ciutadania. Traure la màfia és un pas. Pot venir-ne una altra. Motiva treballar per una ciutat millor. Una de les coses que més agrada és que sempre hem tingut un esperit molt pràctic i útil. Prioritzaria que més que agafar-nos a idees preconcebudes, faria valoració rigorosa de quina és l'opció més útil. El que cal és analitzar-les amb intel·ligència. Està tan poc clar anar sols com anar amb segons quines confluències. D'altra banda, no és just "amençar" amb què marxem si es fa segons què. No podem confondre compromisos personals amb compromisos de grup. El que cal és seguir treballant i no amagar-nos. Som els líders ara mateix, hem de prendre la iniciativa. Hem passat la pàgina de demanar permís. Cal demanar a la ciutadania el seu suport, però amb la voluntat d'anar amb altres grups, sembla que no ens hem adonat que som referents de molta part de la ciutadania. Hem "d'apecugar" amb això. Ens ho hem de creure. Podem decidir que no ens presentem, però hi ha gent que compta amb nosaltres.

Hi ha gent que porta molts anys treballant i que no pot rebre lliçons de ningú de lluita. Pot passar amb molts grups polítics. Sembla que inventem la pólvora i pot saber fatal a gent que porta molts anys en política.

La política està molt ben muntada per anul·lar-nos. Això deprimeix, però la labor que podem fer és de pas de formiga. No hem de deixar-ho, però hem de ser conscients de la nostra possibilitat de creixement. Hi ha hagut coses que ens han fet plantejar perquè estem aquí. Si ens ho prenem amb

objectius molt grans com fer fora la màfia, no ho aconseguirem. Cal que la gent es convenci que és la gent la que ha d'actuar. El nostre paper és de remoure consciències.

A vegades pensem que som els únics que ho fem bé i que som els únics que tenim la veritat absoluta. Cal tenir-ho

Estem intentant avançar el consens del final de l'assemblea.

ACORDEM QUE el Comú de Lleida inicia el procés de treball per presentar una candidatura a les eleccions del 2019 recollint els dubtes que es plantegen en assemblea.

- PROPOSTA CALENDARI DE CANDIDATURA

(DOCUMENT ANNEX)

Hi ha una línia temporal que arriba fins a l'octubre del 2019. Després de les eleccions arriba ràpidament la fita de les ordenances fiscals del 2019 i dels pressupostos. Començarà la feina i, a banda de la campanya, cal continuar fent la feina.

- Es presenta proposta de candidatura amb uns processos: relat, reglament de primàries i marc organitzatiu. Hi ha una proposta de document de projecte de ciutat separat del programa (que recull concretament les actuacions). D'altra banda, l'acord de candidatura caldria aprovar-lo a l'assemblea d'abril més enllà de si se suma gent o no. Perquè la idea és recolzar-nos en la ciutat i no en un acord de confluència.

- el programa es treu al carrer durant el juny per construir-lo amb la ciutadania a través d'un procés participatiu

- Primàries: la campanya començaria al setembre i es farien al novembre

- preparació de persones candidates. Les persones que entrin han de tenir un procés d'aprenentatge. També hi ha una proposta de fer un govern a l'ombra que vagi impregnant-se de les accions

- Recollida d'aval. El calendari dependrà de la fórmula de presentar-nos. I també donarà la potència per fer feina.

En la proposta només es recull una recollida d'assignatures en el moment en què ja hi ha uns candidats i un programa. Es presenta a la ciutadania una fórmula i una candidatura amb un programa i demana un aval.

Al procés de primàries, caldria posar les votacions al carrer i després de forma telemàtica. O bé alhora, perquè al final, es pogués fer per internet. Perquè a les passades, molta gent deia que s'ho miraria i que votaria des de casa amb més informació.

En algun lloc trobem a faltar un procés d'avaluació en què pugui participar la gent. Potser amb una proposta lúdica i de treball còmoda. Per poder agafar idees per no repetir errors. Caldria fer-ho al principi del procés, de cara a aquesta primavera. Ho podria muntar la comissió lúdica juntament amb la de relat, en col·laboració amb el grup municipal. Potenciaria la capacitat que tenim i donaria espenta i ens ajudaria a reflexionar prèviament a afrontar el treball.

Ara mateix, no veiem que cap de les forces amb qui podríem arribar a confluïr puguin acceptar una proposta o arribar a algun acord abans de l'abril en què començarà el procés de candidatura. Però no es tanca aquí la possibilitat de confluència. Després es podran discutir coses.

La data límit per presentar la candidatura és a un mes de la data de les eleccions. Fins aquell dia es pot canviar la fórmula jurídica. És contraproductiu esgotar aquest termini tan just.

Quan es tanquen les primàries es tanca la possibilitat d'entrar a aquesta candidatura. El resultat no es podrà canviar igual que temes de programa. És important aprovar el calendari amb cert realisme per no ofegar cap possibilitat amb terminis que estableixen límits. Les primàries i el programa obliguen als actors que s'hi vulguin afegir a intervenir. Però també pot ser que hi hagi formacions que donin suport al final a la candidatura.

Hi ha molts fronts i possibilitats obertes de confluència.

Cal recordar que al 2015 nosaltres mateixos vam qüestionar les primàries d'altres formacions com ICV tot i que ja havien fet primàries. Altres ens ho poden plantejar a nosaltres.

Però caldria tenir una idea clara de fórmula de candidatura a l'abril. Perquè si fem tot el procés del qual estem parlant, després ens podem trobar que no serveix de res si arribem a un acord amb algú. És gairebé impossible que la CUP o ERC s'integrin en aquest procés. Veient aquest calendari, sembla clar que ens presentarem sols i que podem arribar després de tot el procés com a molt a un acord post-electoral. Per això caldria acordar si anem en coalició des del principi.

El que caldria establir és que l'acord de candidatura està col·locat al calendari com a "punt òptim", com amb tot.

Plantegem de si hi ha la necessitat de recollir avals o adhesions abans de començar amb processos definitius com les primàries.

Això ho podria resoldre la fórmula jurídica. Però el model d'agrupació d'electors sempre l'hem defensat en tots els espais.

Alguna de les campanyes de donatiu que estan plantejades pot servir de termòmetre per saber si la ciutadania avala que continuem endavant. Però mantenint la recollida d'avals per presentar-se després de fer primàries i definir programa.

Hi ha coses que no depenen de nosaltres. La recollida d'avals necessaris no la marcarem nosaltres si anem com a agrupació d'electors, per això és important tenir en compte la practicitat i les energies a l'hora de decidir quan fem recollides d'avals/signatures. Potser fer-ne dues, una abans i una altra després de les primàries, confon a la ciutadania i ens esgota.

- GRUPS DE TREBALL

Hi ha diferents comissions de treball plantejades per portar a terme el calendari plantejat d'aquí al maig del 2019:

- lúdica
- comunicació
- economia
- confluència
- logística
- comitès de campanya voluntaris
- marxandatge
- web i informàtica
- relat

Caldria creuar aquests grups de treball amb les comissions que estan funcionant ara mateix i potser encarregar les tasques recollides en aquesta proposta a comissions que existeixen.

També cal tenir en compte que si no augmentem el gruix de gent que hi treballa, la feina municipal pot quedar ressentida.

De tota manera, hi ha tasques que impliquen diferents comissions, però cal gent que coordini feines importants.

Però subratllem que hi ha coses que amb els recursos de persones que tenim ara, no ho podem assumir. És molt important que hi hagi un equip de treball que comenci, en el moment que calgui, amb idees per afrontar la campanya amb gent d'altres comissions directament implicades com Economia, Comunicació i Logística. No podem veure aquesta proposta de grups de treball com una obligació de crear comissions noves. En cada grup s'ha d'implicar gent que pugui fer de pont entre la coordinació de les tasques que cal anar fent amb les comissions existents.

En cap calendari ni proposta de treball està recollida la població migrada. Tenim un punt feble aquí.

- Debat per aportar línies de treball a la comissió de Confluències

Podem, IU i Iniciativa, coneixen per activa i per passiva la nostra forma de funcionar. La que hem adoptat no només perquè ens la creiem, sinó perquè ha funcionat millor. És una evidència amb els resultats de les eleccions del 2015. En el transcurs d'aquests anys, la lectura des de fora de la feina feta és positiva.

Aquestes forces ja parteixen que no és positiu confrontar-nos electoralment

Una altra cosa és què passarà a Catalunya. Però el que sí sabem és que els òrgans de Lleida entenen que s'han de presentar amb el Comú de Lleida. També saben que el Comú està aprovant un calendari i un marc per plantejar com presentar-se, procés al qual han estat convidats.

Des del moment en què vam agafar el local vam consensuar que el referent a les municipals a Lleida és el Comú de Lleida.

Els acords que es facin amb els diferents partits hauran de seguir els passos que estableixin amb les corresponents funcions dels partits.

Pel que fa a Podem, que actualment està amb una gestora, saben les nostres voluntats i la base de Lleida entén que no seria positiu confrontar una candidatura pròpia en les municipals.

De partits n'hi ha molts, el cas és quin tipus d'acords s'han de fer per a que altres marques amb interessos propis no ens afebleixin. És el debat que més preocupa, més que si venen.

Per ordre de vots obtinguts, seria interessant veure altres grups que es van presentar i que no van obtindre representació. Per exemple, PACMA. Comentem que per estatuts el PACMA no es presenta mai amb ningú.

No cal plantejar a ningú que deixi de ser qui és. Però és necessari explicar que si sumem vots, arribarem més lluny.

Hem d'anar a buscar a gent per confluïr? O hem de fer més gran el Comú? Plantejar-nos parlar amb grups que ja existeixen i que no renunciaran al que són no ajudarà. Potser es poden fer pactes de govern.

L'objectiu a plantejar seria que no hi hagués més llistes d'esquerreres. Quantes menys millor. Un escenari no desitjat seria trobar una llista de CEC, de Podem, del Comú de Lleida...

Amb la decisió del Comú de marxar de la confluència amb CEC a les eleccions catalanes, pot ser que els acords d'anar junts a Lleida hagi canviat.

Ara mateix, el procés de Catalunya en Comú va cap a tenir presència municipal. Però veiem difícil que presentin una candidatura pròpia front la nostra. Hi ha gent del Comú que està present a la comissió de municipalisme. Defensarem allà que als llocs on ja hi ha candidatures de l'univers comuns, no s'hi presenti CEC per imposar coses des de fora. Fins ara, el que s'ha anat parlant és

que s'intentaran crear candidatures als llocs on no hi hagi. O que faran una marca/paraigües per a que candidatures que ja existeixen puguin sumar-se i tenir més força a espais com la Diputació.

L'altre tema és si en tot aquest procés, CEC i Podem s'hi acaben sumant.

La comissió de confluència el que hauria de fer és plantejar el que hi ha ara mateix (el que tenim aprovat) i insistir en què quant més tard s'hi sumin més difícil serà.

Hi ha uns punts forts del Comú de Lleida que si no ens volem carregar tota la feina que hem fet (primàries, avals, consens...) s'han de posar sobre la taula.

Dins de l'ordre de les coses, Pirates ha de ser el primer grup amb el que s'ha de parlar. També estaria bé incloure a CUP i ERC per plantejar -si no és candidatura conjunta- punts públics d'acord de governabilitat.

També és important tenir clar quins són els millors interlocutors de cada espai. No és cap tonteria. És important incidir en el pla B de plantejar un possible acord de govern. CUP i ERC no renunciaran a la seva forma de funcionar. Com a gest és important atansar-nos, però sent realistes. La gent ens està demanant que ens atensem. Davant les possibilitats d'aliances (PSC-Cs-PP o PDECAT-ERC) hem de veure com ens situem els que quedem més a l'esquerra.

Està molt bé parlar amb la resta d'actors polítics, però cal ampliar la part ciutadanista del Comú de Lleida. Obrir-nos a la ciutat (a persones i entitats) facilitarà que hi hagi menys llistes.

Hauríem de demanar reunions formals amb grups, per captar també la part més humana a Lleida i veure què poden traslladar a les seves estructures (ICV, podem, ERC, CUP...). I veure què hi ha. Tot això hauria de ser de la manera més pública possible. És més positiu perquè les estratègies d'enganys i trampes queden desmuntades. Tenir por a fer-ho públic és una feblesa.

L'altre plantejament és la fórmula per presentar-nos. No haurien de ser línies vermelles, són eines. Però és que ara no és el tema. Tot el procés de candidatura no depèn de la fórmula jurídica.

Ho hem d'intentar, però també ens agradaria que la gent vingués a parlar amb nosaltres. De tota manera, sent realistes, hi ha coses complicades de fer-les possibles. La CUP dubtem que vulgui confluència amb ningú, ERC és més fàcil que pacti amb PDECAT que amb nosaltres.

No hem d'anar a buscar confluència. No hem de pidolar res. Si les esquerres no volen unir-se no ens aporta res. Deixem espai per a que vinguin ells si volen. El Comú no ha de donar sempre el pas.

No estem d'acord en això. Cal fer el primer pas sense pidolar, però no hem d'esperar a que vinguin perquè hi ha molta gent que ens demana confluència i que esperen que aquest cop sí que anem junts. Hem de demostrar a la gent que estem fent els possibles per aconseguir-ho. Si després no funciona, no passa res. Ara no estem en la mateixa situació d'inseguretat que al 2015.

Analitzem-nos des de fora. Si vingués un grup de gent, de ciutadania, i digués "va, a unir-se tots". Què fariem? També tenim la nostra identitat. I si algú plantegés que féssim alguna cosa que no sigui ni nostra ni d'altres, què passaria?

La gent demana que anem junts. Per tant, hem de fer els possibles tot i el patiment que ens ha suposat aquest procés en el passat. Hem de fer el pas i explicar-ho. Que fem un pas recollint la voluntat de la gent per anar en aquesta direcció. Hem de fer que tothom se n'assabenti. Perquè d'aquesta manera, la pilota queda en el seu teulat.

Ho hem de fer amb humilitat i sense utilitzar els altres, no hem d'anar a destruir.

Cal tenir en compte la temporalització. Es pot fer un anunci públic del que pretenem. Però potser val la pena pensar en l'ordre de les coses. Si hem de fer la campanya de demanar donatius i suport de la ciutadania, fem-ho abans d'anar a fer les reunions amb els partits. NO per pidolar res sinó per plantejar el nostre projecte i veure quina pot ser la relació.

Això permet anar als partits amb més suport, amb més múscul.

Fer pública la nostra intenció de sumar, fer la campanya de donació i de captació de suport de la ciutadania i plantejar reunions concretes.

També és important tenir en compte totes les relacions empàtiques que existeixen en diferents àmbits d'acció de la ciutat, més enllà dels partits polítics. A vegades, establim confluències fora de la política que no valorem.

- Conclusions (decisió sobre el document de calendari i sobre la presentació a les eleccions)

ACORDEM que aprovem la proposta de calendari com a punts òptims que es poden anar adaptant a la realitat.

ACORDEM que la comissió d'Enllaç dissenyarà a partir dels calendaris de treball com queda encaixada la seua tasca.

APROVEM que a finals de març es posarà en marxa una jornada d'avaluació de la feina feta i de reflexió del procés que es posa en marxa. Mirarem de fer-ho a l'Horta i d'incloure un petit taller de Loomio.

ACORDEM que el procés de primàries canviarà l'ordre, primer es faran les votacions al carrer i després, les telemàtiques.

ACORDEM que primer anem a ampliar la part ciutadanista abans d'entrar en processos de negociació amb altres formacions polítiques.

ACORDEM que els processos de negociació amb altres formacions seran públics.

ACORDEM QUE iniciem el procés de treball per presentar una candidatura a les eleccions del 2019 recollint els dubtes que es plantegen en assemblea i que voldríem que fos el més àmplia possible amb els agents que assumeixen i que treballarem per això.

2. APROVACIÓ CALENDARI MUNICIPAL 2018

APROVEM el calendari municipal entenent que hi ha tasques flexibles que es poden anar adaptant a la realitat del grup municipal.

3. FIXACIÓ DATA PROPERA ASSEMBLEA: 15 D'ABRIL

APROVEM el 15 d'abril com a data de la propera assemblea després de veure quan cau Setmana Santa i també els períodes per treballar el relat.

4. PRECS I PREGUNTES

→ RELAT

La comissió de relat explica què s'ha fet fins ara. La idea de ciutat ja sabem quina és, ja sabem quina ciutat volem. La comissió es compromet a recollir tot el que s'ha fet (recollir [mocions](#), material de discussió...) i també el que es treballa en les diferents comissions. D'aquesta manera, també sabrem què cal treballar, en què ens falta discurs i feina.

LA COMISSIÓ DE RELAT DEMANA a les diferents comissions que els facin arribar el que actualment estiguin treballant. La memòria de la feina feta servirà com a base i les mocions presentades fins ara, també.

ACABEM L'ASSEMBLEA A LES 14.20H